

2. СЕБ-БАНК. Що таке соціально відповідальне інвестування? [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <https://www.seb.ee/ru/forum/investirovanie/chto-takoe-otvetstvennoe-investirovanie>.

3. Міжнародна Фінансова Корпорація. Принципи соціально відповідального інвестування [Електронний ресурс] // Київ. – 2018 – Режим доступу до ресурсу: <https://firstforsustainability.org/ru/sustainability-in-action/external-initiatives/sustainability-frameworks/united-nations-principles-for-responsible-investment/>

4. Воробей В. Про що мовчать нефінансові звіти [Електронний ресурс] // «Дело». Київ. – 2010 – Режим доступу до ресурсу: <https://delo.ua/business/o-chem-molchat-nefinansovye-otche-142846/>

УДК 330.3: 338.2

Бреус С.В.

к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту

Київський національний університет технологій та дизайну

Жмурак Т.А.,

магістрант

Київський національний університет технологій та дизайну

Модель підтримки прийняття рішень при управлінні фінансовими ресурсами підприємства

Управління складною системою, яку являє собою підприємство, потребує прийняття виважених управлінських рішень в основі яких лежить велика кількість чинників зовнішнього та внутрішнього середовища та необхідність раціонального розподілу наявних ресурсів. Зокрема це стосується управління корпоративними фінансовими ресурсами, зокрема задля підвищення конкурентоспроможності підприємства та його продукції в умовах обмеженості ресурсів.

Можливі варіанти рішення завдань розподілу ресурсів на базі мереж потреб і можливостей та основні аспекти агентної взаємодії наведено в працях

Віттиха В.А. і Скобелева П.О. [1]. Розроблення моделей та методів підтримки прийняття рішень при управлінні ресурсами в складних системах в умовах невизначеності та ресурсних обмежень базується на використанні багатоагентних технологій й інженерії знань.

В якості базової використовується модель агентів [2]. Для вирішення завдання розподілу ресурсів агенти взаємодіють і вступають в переговори один з одним, які моделюються комунікаціями. Багатоагентні технології дозволяють успішно вирішувати завдання управління ресурсами з урахуванням як глобальних, так і локальних критеріїв, і дозволяють враховувати унікальні властивості, властиві ресурсів одного виду, не ускладнюючи при цьому саму модель, в той час як класичні підходи розглядають такі ресурси як щось однакове. Тим самим підвищується адекватність самої моделі.

Серед реальних завдань управління ресурсами, зокрема фінансовими, в складних системах, що вирішуються з використанням багатоагентних технологій виділяють: завдання календарного планування, розподілу ресурсів в умовах надзвичайних ситуацій, розподіл транспорту на перевезення вантажів, розподіл обчислювальних задач в рамках розподіленої системи, завдання мережевого планування складних проектів, розподіл виконавців на завдання, логістичні завдання та інші [3-5].

До основних принципів системного підходу, закладених в основу системи підтримки прийняття рішень (СППР) відносяться такі:

- принцип кінцевої мети (формулюється мета, яка є спільною для усіх агентів, що функціонують в межах багатоагентної системи, при цьому досягнення глобальної мети є більш пріоритетним порівняно з локальними цілями агентів);

- принцип вимірювання (сформульовані глобальна і локальна мета формалізуються у вигляді математичних оцінних функцій та обраховуються, при цьому дії агентів оцінюються за допомогою введених оціночних функцій);

- принцип еквіфінальності (бажаний або цільовий стан системи у вигляді деякого допустимого і прийняттого плану розподілу ресурсів може бути

отримано практично з будь-яких початкових умов, з яких в принципі існує можливість отримання допустимих рішень).

- принцип єдності (СППР при управлінні розподілом ресурсів базується на багатоагентній системі, яка представляє собою сукупність взаємодіючих агентів);

- принцип модульної побудови (система розглядається як сукупність взаємодіючих агентів – модулів – багатоагентної системи).

- принцип децентралізації (при побудові СППР закладаються принципи самоорганізації – відсутності центру управління, рішення приймається кожним агентом самостійно в відповідно до закладених критеріїв та правил поведінки);

- принцип невизначеності (використання багатоагентних технологій та моделі зовнішнього середовища дозволяють враховувати невизначеність).

З урахуванням наведених принципів у структурі СППР виділяють такі види забезпечень: математичне, алгоритмічне, інформаційне, методичне та програмне. При цьому актуальним в сучасних умовах є використання технологій штучного інтелекту і інженерії знань, що лягли в основу розробки прототипів систем підтримки прийняття рішень для різних предметних областей, зокрема календарне планування виробництва [5]. З урахуванням зазначеного може бути розроблена структура системи підтримки прийняття рішень задля ефективного управління корпоративними фінансовими ресурсами, підвищення конкурентоспроможності підприємства та його продукції.

Список використаних джерел:

1. Вітте В.А., Скобелев П.О. Мультиагентні моделі взаємодії для побудови мереж потреб і можливостей у відкритих системах // Автоматика і телемеханіка. - 2003. - № 1. - С. 177-185.

2. Різванов Д.А. Алгоритми управління ресурсами в складних системах із застосуванням багатоагентних технологій // Вісник УГАТУ. - 2013. - Т. 17, № 5 (58). - С. 117-123.

3. Мкртичян, Д.І. Розроблення математичної моделі прогнозування обсягів навантаження з використанням нейро-нечіткого моделювання [Текст] /

Д.І. Мкртичян, О.В. Розсоха, О.М. Костенніков, С.А. Ільченко // Зб. наук. праць. – Харків: УкрДАЗТ, 2012. – Вип. 133. – С. 45-51.

4. Різванов Д.А., Чернишов Е.С. Багатоагентного підхід до календарного планування виробничих процесів // Матеріали XV Байкальської Всеросійської конференції Інформаційні та математичні технології в науці та управлінні. - Іркутськ: ІСЕМ СО РАН, 2010. - Ч. III. - С. 7-14.

5. Скобелєв П.О. Інтелектуальні системи управління ресурсами в реальному часі: принципи розробки, досвід промислових впроваджень і перспективи розвитку // Додаток до журналу «Інформаційні технології». - 2013. - № 1. - С. 1-32.

УДК 336.132.2

Буряченко А.Є.

д.е.н., професор кафедри фінансів,

ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Вплив глобалізаційних процесів на розвиток регіонів

На даний час глобалізація, суть якої у посиленні міжнародних зв'язків, економічної взаємозалежності країн, поширенні новітніх технологій та єдиних стандартів життя, стає одним з вирішальних факторів впливу на динаміку та характер розвитку окремих країн, здатність втримувати економічну рівновагу та формувати власну економічну політику. Україна знаходиться під впливом процесів глобалізації і є активним їх учасником.

Проблеми розвитку регіонів України, як однієї із найбільших за територією європейських держав, постійно знаходяться в центрі уваги влади політиків, науковців, громадських організацій. Сьогодні регіони України поступово займають позицію основних суб'єктів реалізації соціально-економічних програм розвитку, інфраструктурних проектів тощо. Однак ефективне виконання покладених на них функцій вимагає системних зрушень у вирішенні проблемних питань формування та реалізації фінансової політики, особливо за умов значного впливу процесу глобалізації.